

Gorenjec

št. 31. — Leto XX. — Kranj, dne 1. avgusta 1936.

Uredništvo in uprava je v Kranju, Strossmajerjev trg št. 1. Telefon št. 73 „Gorenjec“ izhaja vsako soboto. Dopolnje sprejema uredništvo do srede zvečer. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankirani pisem ne sprejemamo. — Naročnina za „Gorenjca“, celoletno 40 Din, polletno 20 Din, četrtletno 10 Din, posamezna številka 1 Din.

List za gospodarstvo, socialno politiko in prosveto

Razlogi za komasacijo

Na zadnji obč. seji 24. t. m. je gimn. direktor Košnik navedel izčrpe in tehtne razloge za priključitev okoliških vasi k mestu Kranju. Takole je govoril g. Košnik:

„Vprašanje, ki je danes na dnevnem redu ni novega datuma. Staro je že nad stodvajset let. Vsi ti kraji, o katerih bo danes govora in še nekateri drugi, so spadali pod Kranj v francoski dobi. Za časa Napoleonove Ilirije smo že imeli Veliki Kranj. Obsegal je nekako cel teritorij v razdalji treh kilometrov od mesta. Poznejša avstrijska okupacija je razbila Napoleonovo tvorbo seveda z namenom, da loči podeželje od mesta in zmanjša s tem stike na najmanjšo mero. Od takrat je počivalo to vprašanje. Danes v novi Jugoslaviji je vzniklo znova seveda pod drugačnimi razmerami. Dejstva, da je naše mesto gospodarski, trgovski in kulturni center bližnje okolice, ne more nihče oporekati. V zadnjem času je postalo tudi industrijsko središče. Danes hodi na delo in zaslužek v Kranj dnevno skoraj 5000 oseb. Da ti ljudje, ki pušajo svoje žulje in svoj pot v mestu, spadajo v Kranj in so nanj navezani, ne more nikdo zanikovati, kdor opazuje razmere z odprtimi očmi. Kranj, staro patrijarhalčno trgovsko, obrtno in poljedelsko mesto je spremenilo korenito svojo obliko, katero ne bo izgubilo v dolednem času.

Vprašanje, ki je postavljeno na današnji dnevni red, se je porodilo znova, ko so prišle v Kranj tovarne. Spominjam se še dobro, da sem obravnaval v razgovorih to vprašanje že pred več kakor desetimi leti z našimi okoliščani, ko sem se sešel z njimi na sprehodih v naši okolici. V naši posvetovalnici se je pojavilo prvokrat na seji dne 30. decembra 1932. Med 25 odborniki sta jo zastopala le odbornika Košnik in Tajnik. Ker takratna večina ni bila dostopna nobenim izvajanjem sva vložila na seji dne 13. januarja 1933 manjšinski predlog na bansko upravo.

Dovolite, da vam prečitam ta predlog. V seji dne 21. aprila 1933 se je sklenilo, naj ostanejo kranjske meje pri starem. Na osnovi tega manjšinskega predloga je pokrenila banska uprava v Ljubljani v letu 1935, da je okoliško prebivalstvo izrazilo s svojimi podpismi željo, da bi se priključilo Kranju. Na vlogi okoliškega prebivalstva smo sklenili v seji 20. oktobra 1935, naj se h Kranju pritegne tudi Stražišče. Takrat smo tudi izvolili petčlanski odsek, ki naj zadevo prouči. V seji 22. nov. 1935 se je sprejel sklep:

a) občinski odbor se izreče danes proti priključitvi navedenih vasi k občini Kranj, ker še nima potrebnih podatkov;

b) nalaga pa v zadnji seji izvoljenemu odboru, da vprašanje proučuje še nadalje, poda o svojem študiju poročilo občinskemu odboru s primernimi predlogi, pri tem pa upošteva tudi vas Stražišče, zavzame naj tudi stališče, ali ne bi kazalo pokreniti akcije, da se proglasi Kranj za mestno občino (avtonomno mesto) v smislu § 6 zakona o mestnih občinah. O zadevi naj se ponovno razpravlja tekom dveh oziroma treh mesecev.

Pri tej seji je bilo prisotnih 18 odbornikov, ki so vsi glasovali za predlog razen treh, ki so izjavili, da ne glasujejo.

Davčna osnova znaša po posameznih katastralnih občinah:

Kat. občina	Zemljarina	zgradarina	pridobnina	rentnina	skupaj
Rupa 53.2%	4818.24	3268.-	1140.-	11.-	9237.24
Primskovo 12.3%	7951.45	40233.-	15962.-	380.-	64526.45
Klanc 9.8%	2830.—	19984.-	6040.-	144.-	28998.-
Huje 1.4%	1579.—	10163.4	93373.-	6764.-	12079.-
Čirčiče 32.5%	4715.—	8419.-	1250.-	138.-	14522.-
Struževo 17.4%	1721.—	7700.-	410.-	54.-	9885.-
Skupaj 9.9%	23614.69	89767.-	118375.-	7491.-	239247.69

Davčne številke so zrele socialne in gospodarske strukture vsakega kraja. Po teh številkah imata selski značaj najbolj Rupa in Čirčiče, kjer znaša

Gospodje!

Spominjate se še, da sem pri tej seji izjavil kot poročevalec, da sem odločno za priključitev, da pa predlagam nasprotno le iz razloga, ker se ni rešeno vprašanje trošarine, ki se je nahajalo takrat pri Državnem Svetu. Za slučaj negativne razsodbe Državnega Saveta ste sprejeli dodatni predlog naj se razmišlja tudi o tem, ali ne bi kazalo podvzeti korake za proglašenje Kranja za avtonomno mesto. Kot tako bi imelo pravo za uvedbo trošarine tudi pri neugodni razsodbi v Beogradu. Danes je vprašanje rešeno ugodno za nas. Odpadejo tedaj razlogi za odklonitev priključitve. Slišal sem sicer, da je industrija podvzela korake, da bi Državni Svet v plenarni seji razveljavil svojo prvo razsodbo. Mogoče je nazadnje tudi to, ali po mojem prepričanju verjetno, ker bises tem veliko število občin zašlo v položaj, iz katerega ni izhoda. In če bi se to zgodilo, bo vlada dobila izhod s tem, da bo veliko industrijo izdatno obdavčila ter s tem povečala osnovo za odmero občinskih doklad. V najslabšem slučaju preostaja nam pa še vedno pot k avtonomnemu mestu.

V smislu tega sklepa sem hotel spraviti to vprašanje v pretnes na občinski seji pred nekako tremi meseci, ko smo od občine Stražišče dobili odgovor, da pristane na priključitev le v slučaju, ako vzamemo h Kranju poleg vasi Stražišče celo občino.

Ker je bila ravno v tem času razrešena naša občinska uprava, sem odustal od svoje zahteve. Pripominjam pa, da sem takrat imel že zagotovljeno večino, kar danes najbrže ne bo držalo, ker bo marsikdo izmed gospodov glasoval proti, pod vtisom, da je to vprašanje, ki je eminentno gospodarskega in socialnega značaja, pričelo sodeč po zadnjih dogodkih pridobivati politično obeležje. Ako bo predlog danes propadel, gre zasluga onim krogom, ki stalno motijo redno poslovanje našega občinskega odbora in njegove uprave.

V poštev prihajajoče vasi so imele pri štetju v l. 1931 na prebivalstvu: Rupa 175, Primskovo 722, Gorenje 99, Klanc 387, Huje 201, Čirčiče 312, Struževo 180, skupaj 2067. Prebivalstvo se množi najbolj v vseh Primskovo, Klanc, Čirčiče, Struževo in Huje.

Poljedelski značaj sta ohranili povprečna vasi Rupa in Gorenje. Zato se pa tudi število prebivalcev skoraj nič ne spreminja. V vseh drugih vseh tvorijo kmečko prebivalstvo neznatno manjšino, ki ne dosega niti polovice. Največ obrtnikov se je naselilo na Primskem, kjer nahajamo kovače, kolarje, čevljarje, krojače, peke, mesarje in druge. Pretežno večino tvorijo industrijski delavci, za njimi pridejo javni in privatni nameščenci. Vsi ti so zaposleni v Kranju.

Na površini imajo navedeni kraji:

k. o. Rupa	155 ha 33 a 20 m ²
Primskovo	434 ha 20 a 34 m ²
Klanc	138 ha 67 a 61 m ²
Huje	70 ha 22 a 84 m ²
Čirčiče	221 ha 63 a 91 m ²
Struževo	97 ha 33 a 97 m ²
Skupaj	1117 ha 41 a 87 m ²
Kranj	515 ha 19 a 07 m ²
Vasi	1117 ha 41 a 87 m ²

Veliki Kranj 1630 ha 60 a 94 m²

zemljarina 53.2% in 32.5% vse davčne osnove. Mestni odnosno tržni značaj se javlja v višini zgradarine in pridobnine. Ti dve davščini znašata v % celokupnega davka v vseh Huje 92.6%, Klanc 89.8%, Primskovo 87.1%, Struževo 82.3%, Čirčiče 66.6% in Rupa 47.7%. Dohodki trošarine so bili preeliminirani v občini Predoslje za leto 1936/37 okoli Din 45.000.— Od teh odpade na spodnji del najmanj 2/3, to je kakih 30.000.— Din. Tako je plačal samo en gostilničar na Primskem za lansko leto nič manj kakor 17.000.— Din na trošarini. V primeri z davčno močjo Kranja, davčna osnova okoliških vasi res

ni predstavljala imponujočega zneska. Pomembna pa postaja, če si ogledamo davčne osnove nekaterih bližnjih mest. V Škofji Loki znaša ta komaj 220.000.— Din, v Kamniku pa 200.000.— Din. Ker potrebe teh vasi davno ne bodo dosegale onih v Kamniku ali v Škofji Loki, je jasno, da se bodo dale kriti popolnoma z lastnimi dohodki, posebno še, ker vemo vsi, da so dohodki v stalnem porastu. Zrasli bodo pa še posebno, ker bi z eventualno priključitvijo padle pod zgradarino vse hiše, tudi one, ki je danes ne plačujejo.

(Dalje prihodnjič.)

Občinska seja – komasacija in značajnost

Pretekli petek je novi župan sklical občinsko sejo v glavnem radi odločitve o priključitvi okoliških vasi odnosno industrijskih naselij k mestu Kranju.

Uvodoma se je prečitala bilanca Mesine hranilnice za leto 1935, ki se je soglasno odobrila. Nato se je Kosmaču Jožefu radi nastopivše gospodarske depresije znižala najemnina za tehtnice za eno četrtino. Potem pa se je glasovalo po listkih o prošnjah Stanka Kapušina, Klemenca Antona in Starca Antona. Vsi ti so prosili za podelitev goslinjskih koncesij. V Klemenčevi zadevi se je izrekla večina, da je podana krajevna potreba po ustanovitvi nove gostilne, v ostalih dveh pa je zavrnila to podelitev. Vsekakor je nekam čudno, da se glasuje o krajevni potrebi za 3 slučaje posebej, pri tem je za 1 slučaj potreba podana, za dva pa ne. Mi smo skromnega mnenja, da v tej logiki leži velika nesmisel, privoščimo pa ugoditev prošnje vsakemu posebej.

Nato so se vršile volitve članov šolski odbor in v vodovodni odbor. V šolski odbor je večina, ki se je o tem posvetovala seveda v neizogibnem klubu, iz volila g. Jereba, v vodovodni odbor pa novega člana obč. odbornika g. Antona Adamiča mlajšega.

Nato pa je prišlo na tapeto najvažnejše vprašanje te seje, ki se ga je dalo po programu kot zadnjega na dnevni red. Radi stare prakse, se je delalo pri važnih odločitvah v Kranju vsespovsod tako ne samo na občini, temveč tudi v društvenih in drugih korporacijah, ker se računa, da so odborniki ali člani že toliko izmučeni, da nazadnje ne bodo posvečali najvažnejši točki tiste pozornosti in potrpljenja, ki bi bilo edino umestno za temeljito obravnavanje in rešitev. Te stare prakse so v Kranju po različnih režiserjih že tako dobro upeljane, da jih nihče več ne skuša ovreči in so imele že tudi sem in tja prav dobre uspehe.

Ob pričetku debate za komasacijo se je takoj pokazalo, da so misli deljene in da je prav za prav sklep obč. seje formalnega značaja, ker se je to že obravnavalo na seji JNS kluba obč. odbornikov dva dni pred občinsko sejo. Klubove seje se je med drugimi eksperti udeležil tudi razrešeni župan.

Na tej seji je prišlo med JNSarji do ostre debate, tako, da jo je bivši župan ostentativno zapustil. Vršila se je v občinskih prostorih. V veži se je pa zopet premislil in se vrnil nazaj, ker je upal, da zadeva morda le še ni izgubljena. Ta klubova epizoda ponovno dokazuje, kako smešna in ponižujoča je institucija JNS – strankinega kluba obč. odbornikov, ki postajajo s tem popolne marionete v rokah pr. režiserjev, kajti sicer se ne bi smeli člani, ki so propagirali za komasacijo, udeleževati kot nečlani obč. odbora takih sej. Pri plebiscitu bi namreč še vedno lahko glasovali proti komasaciji.

Da se je pri tej priliki spravilo vse mogoče dovoljene in nedovoljene argumente na pozorišče, je čisto jasno, zato naj povemo, da je bilo mnogo članov tega kluba že po svojih položajih in po lastnem treznem presodku odločno za komasacijo, kar pa so moralni potem na pritisk opustili in svoje mnenje spremenili v obratno smer. G.

bivši župan je pri svoji agitaciji rekel nekemu obč. odborniku, da naj glasuje za komasacijo, če odobrava moralno krivico, ki se je njemu naredila z razrešitvijo, če pa te krivice ne odobrava, potem mora glasovati proti komasaciji. Ta obč. odbornik je izostal od obč. seje. Tako se v Kranju obravnavajo zadeve splošne važnosti in tako se zanje tudi glasuje.

Zopet drugi član, zastopnik delavstva v kranjskem obč. odboru je prvotno bil za komasacijo, pa je potem na pritisk teh „nevidnih režiserjev“ spremenil mnenje in glasoval po lastni izjavi proti komasaciji in proti svoji volji.

Če zastopnik delavstva glasuje za izrazite delavske interese, ki jih ima vse v kranjski okolici naseljeno industrijsko delavstvo, proti komasaciji, potem pač ne zasluži drugega, kakor da se mu očita, da ni sposoben zastopati delavskih interesov, pa naj bo pod katerokoli zastavo.

Sedaj pa preidemo k razpravi sami. Uvodoma je g. ravnatelj Košnik prebral obširen elaborat, s katerim je zagovarjal glasovanje za komasacijo. Njegovo utemeljevanje je bilo v resnici stvarno, in priznati se mora, da stvari ni razmotril iz političnega vidika, temveč zgolj na podlagi potrebe in neizogibnih konsekvenc. Po njegovem referatu je moral biti vsakdo uverjen, da bo glasovala ogromna večina za komasacijo. Po krajši medsebojni debati se je nato oglašil k besedi g. ing. Gross, ki je rekel, da mora svoje poročilo, ki govori proti komasaciji, prebrati, ker tako hočejo stvari. Nam je ta njegova odločitev umevna, ker se nam dozdeva, da prebrano poročilo ni zraslo na njegovem zelniku ampak je morda le produkt ljubljanske „Kazine“ kjer vedri in oblači bivši g. podban. V tem ekspezoju podobnim onim iz ljublj. „Kazine“ je utemeljeval, da ni podana potreba po komasaciji v Kranju, da je treba plebiscita in da ne gre zedinjati dve celi občini, to je kranjsko in primskovsko v eno, čeprav je pri tem pozabil omeniti, da se vasi Struževo s plebiscitom ne more vključiti v skupno občino. Stavil je več predlogov, v katerih je že kar imenoval odbor, ki naj plebiscit izvede.

Nato je g. Jereb kot zastopnik delavstva sprožil predlog, da se glasuje po listkih. Mi razumemo popolnoma, da je imel oseben velik interes na tem in ker zadošča že ena četrtina odbornikov za sprejem takega predloga, je bilo seveda glasovanje po listkih edina rešilna bilka za možnost in junaštvo nekaterih občinskih mož, sprejeto. Končni rezultat tega glasovanja je bil 12 : 8. G. župan kot tak ni glasoval, dasitudi je bilo med debato dobro opaziti, da je za komasacijo. Danes vemo kljub temu tajnemu glasovanju natanko za vsakega posameznika, kako je glasoval in kaki nagibi so bili merodajni pri onih, ki si niso upali glasovati po lastnem prevdanku.

Če kedaj, potem je to pot podan najboljši dokaz, da je klub JNS odbornikov občinske večine v Kranju svoje vrste aparat, kajti v tem klubu se posameznike dresira in jih pritiska ter

obdelava čisto po njihovih privatnih brigah in težavah, s katerimi se ima v teh časih vsakdo boriti in se jim na rafinirano prikrit način grozi z vsem močnejšim. Najžalostnejše je za korajžo in močnost kranjskih JNS obče, odbornikov dejstvo, da jih terorizirajo razrešeni možje, ki se pritožujejo nad veliko moralno krivico, ki se jim je baje zgodila z njih odstavitvijo. Nimajo pa poguma, da bi primerjali to „krivico“ z ono, ki so jo napravili sami štirim članom bivšega obče, odbora, ki so jih razrešili zato, ker so bili v kavarni „Union“ — zato, ker so bili nekaj pristaši SLS in zato, ker so po njihovem mnenju kot taki pregoreli. Rečejo oni, ki se mora pustiti na tak način terorizirati. Izraza pa, ki ga zasluži oni, ki ta teror izvaja ne bomo navajali, ker ga lahko dobi vsak bralec sam. Če pa cel klub skupaj ni zmogel ostreiti se takega jerobstva, potem tudi ni vreden, da se kedaj kandidira na katerikoli listi. Taki možje niso ljudje, ki naj jih pošilja katerikoli stan v borbo za svoje pravice. Taki možje so podobni živalicam, ki se skrijejo pod klop samo če se jih nevršno pogleda. Najbolj žalostno na vsem pa je dejstvo, da trpe tako duševno nadvlado pedagogi, ki naj bi narod po šolskih načelih vzgajali v močnosti in odkritosrčnosti ne pa v bedastem klečepastvu pred ljudmi, ki nimajo prav nikjer nobene ingerence in katerih častilakomni sistemi in morala so že davno do dna razgaljeni.

Nam je sicer za izid glasovanja samega trenutno prav vseeno, ker vemo, da bo do komasacije prišlo prav kmalu, in ker vemo, da je v resnici neizogibna, četudi se jemlje iz še tako ozko-

srčnega meščanskega stališča. Pri resnem, trezno premišljenem obč. gospodarstvu bo možno pri sedanjem prosperu industrije dobiti udobnosti in kruha za vse ljudi v mestu in v njegovi okolici.

Ko bi pa enkrat napočili težji časi v tem pogledu, in o tem smo že pisali, potem je naravno, da se niti meščanstvo niti industrija ne bosta mogli oddolžiti za lepe dni svojega prospeha z kratko odklonilno gesto, temveč bosta morala nositi breme te nesreče na en ali drug način skupno in sporazumno in v bratovski ljubezni dotle, da se ne povrnejo boljši časi. Kdor tem dejstvom zapira oči, ta je zelo kratkoviden in ne zasluži, da ga katerikoli stan imenuje svojim zastopnikom.

Na koncu naj še omenimo, da predlogi g. ing. Grossa sploh niso bili dani na glasovanje, temveč se jih je le kar tako vrglo med debato, da naj se predloži poročilo na bansko upravo, češ da je že ona sama tudi toliko brihtna kakor ljublj. „Kazina“.

Mi želimo, da bi naša izvajanja v kolikor se tičejo prošlelega kluba rodila vsaj pri nekaterih njegovih članih nekaj dobrih sadov, in upamo, da se bo končno našel kdo, ki bo toliko pogumen in bo zabrusil tem uzorpoterjem v obraz, da ima v obč. zadevah pravo odločati sam brez vsakega diktata. Naj se nihče ne boji, da bi kdo teh vlastodržcev še kedaj mogel kazati zobe in stresati svojo milost in nemilost ter komurkoli materialno škodovati. Kdor pozna kranjske razmere, ta itak ve, da so ti ljudje doigrali za vedno in da nimajo v nobenem pogledu prav nobene moči več, najmanj pa v materialnem.

Pojdimo v Stično!

Naš vladika ljubljanski škof prevz. g. dr. Gregorij Rožman je izdal sledečo vabilo vsem vernikom ljubljanske škofije:

„Lanski evharistični kongres je vsem udeležencem še v živem spominu. Pravkar se dotiskuje knjiga, ki v obsegu okroglo tisoč strani podrobno popisuje potek kongresa, prinaša vse govore in pridige in vse zaobljube, podane na stanovskih zborovanjih. Iz te knjige bo še le mogel vsak spoznati ogromno in pomembno delo, ki ga je evharistični kongres izvršil, saj v dneh kongresa ni mogel biti pri vseh prireditvah. Tako bo ta knjiga obnovila v nas vse, kar je lepega in dobrega padlo v naše duše ob nepozabnih dneh kongresa.“

Letos obhaja stiški samostan 800 letnico svojega obstoja. O važnosti stiške ustanove za versko in kulturno življenje Slovencev so poklicane roke že pisale in še bodo. Ta pomembni ju-

bilej, katerega mora slovenski verni narod veselo in hvaležno obhajati z priložnostno slovesnostjo, nam nudi najlepšo priložnost, da obnovimo v sebi ne samo spomin, temveč tudi milost lanskega evharističnega kongresa. Zato bomo oboje, obletnico kongresa in 800 letnico stiškega samostana združili v enotno slavnost.

Že danes vabim vse vernike škofije in tudi Slovence izven ljubljanske škofije, da se udeležijo slavnostnih dni v Stični, ki naj ne bodo samo dnevi zunanje slave, ampak mnogo bolj dnevi notranjega prerodenja v presveti Evharistiji in v češčenju Matere božje, ki je v svoji sedmeri žalosti še prav posebno v današnjih časih naše najboljše zatočišče.

Kakor sem vas lansko leto vabil v Ljubljano na splošni evharistični kongres, tako vas vabim letos na obletnico v Stično: „Pridite, molimo Gospoda v presvetem Rešnjem Telesu, zadostujmo

mu za vse žalitve, da bo usmiljen in milostljiv našemu narodu in naši domovini!“

V Ljubljani, 30. maja 1936.

† Gregorij Rožman.
škof.

SPORED STIŠKIH SLAVNOSTI: NA PRAZNIK MARIJINEGA VNEBO- VZETJA 15. AVGUSTA:

Ob petih popoldne bo pred stiškim kolodvorom slovesen sprejem cerkvenih in svetnih dostojanstvenikov. Tega sprejema se udeležijo dotlej že v Stični zbrane narodne noše ter možje in fantje na kolesih. Po sprejemu gre sprevod v Stično, kjer čaka dostojanstvenike vse ostalo ljudstvo.

Ob šestih zvečer slovesna otvoritev obletnice evharističnega kongresa in 800 letnice stiškega samostana s pridigo prevzvišenega gospoda krškega škofa dr. Josipa Srebrničja.

Ob osmih zvečer bo na prostem ob cerkvi uprizorjena slavnostna fantovska igra „Jurij Kozjak“.

Ob desetih ponoči procesija mož in fantov z bakljami k evharističnemu križu na hrib Vinograd. Tam bo o polnoči polnočnica samo za moše in fante. Če bo o polnoči tudi dosti ženstva v Stični, bo zanj polnočnica v samostanski cerkvi. Po polnočnici sv. maše v cerkvi, kjer bo izpostavljeno Najsvetejše in prilika za spoved.

V NEDELJO, 16. AVGUSTA:

Ob šestih zjutraj pridiga in sv. maša gospoda lavantinskega knezoškofa dr. Ivana Tomažičja.

Ob osmih stanovska zborovanja za moše, za fante, za žene in za dekleta. Po zborovanjih svečana zaobljuba.

Ob devetih bo na velikem zunanjem dvorišču samostana slovesna pontifikalna sv. maša s pridigo, nato pa istotam manifestacijsko zborovanje.

Ob pol dveh popoldne evharistična procesija, ki se je udeležijo vsi romarji. Po procesiji pred cerkvijo slovesne litanije, zahvalna pesem, posvetitev presv. Srcu Jezusovemu in blagoslov. Nato razhod. Če pa bi ostalo še dovolj udeležencev do večera v Stični, se bo popoldne ponovila slavnostna igra „Jurij Kozjak“.

KDAJ IN KAKO POJDEMO V STIČNO?

Možje in fantje moramo biti vsi v Stični že na Veliki šmaren popoldne, za žene in dekleta pa je dovolj, če so v Stični vsaj v nedeljo 16. avgusta zjutraj. Da bo pa mogoče vse pravočasno glede vlakov urediti, prosimo vse, ki bodo šli v Stično, da se nemudoma prijavijo pri svojih župnih uradih. Župni uradi na Gorenjskem naj prijavijo čimprej pošljejo Prosvetni

zvezi v Ljubljano. Bo s tem spet nekaj dela, a vsi se zavedajmo, da nam ljubi Bog ničesar ne pušča nepoplčanega.

KOLESARJI, V STIČNO!

Fantje se zberite v skupine in odhite v Stično na kolesih. Okras za kolesa dobro in previdno pritrdite, ali pa ga nademte šele v Stični. Skrbite, da bo slavnostni sprevod z dostojanstveniki s stiškega kolodvora do Stične res veličasten. Zato bodite v Stični najkasneje ob štirih popoldne dne 15. avgusta. Poskrbljeno bo, da bodete lahko kolesa med drugimi točkami spreda varno spravili.

NARODNE NOŠE, V STIČNO!

Cudovito lepoto so lanskemu velike-mu evharističnemu kongresu dajale naše narodne noše. Dolenjska je glede teh uboga. Zato pa je tem bolj dolžnost Gorenjcev, da pridemo v narodnih nošah.

JUBILEJNI ZNAK.

Za stiške dni bo te dni izdelan krasen jubilejni znak s starodavnim stiškim grbom. Znak bo veljal 3 dinarje. Imeti ga mora vsakdo, ki se udeleži stiških slavnosti. Kupiti ga morate že doma. S tem bodete znatno podprli prireditelje stiških dni.

DOBRI SRCEM!

Prireditve stiških dni so nujno zvezane tudi z denarnimi izdatki. Stiški samostan jih ne more kriti sam. Zato priskočimo na pomoč vsi, ki hočemo, da bodo stiški dnevi zares veličastni. Prispevke pošiljajte neposredno na župni urad v Stično.

Vsi tisti, ki se teh svečanosti iz kranjske župnije mislijo udeležiti, naj se javijo upravi „Gorenjca“ kakor lansko leto za kongres, da dobijo znake, brez katerega nihče ne more v Stični prisostvovati slavnostim. Vabimo posebno narodne noše. Pričakujemo veliko prijavi.

Ne pozabite

da prodaja

nogavice vseh vrst,
srajce, kombineže, pe-
rilo, ovratnike, krava-
te, kape, klobuke, de-
ž-
nike i.t.d.

nova modna trgovina

Hinko Podjavoršek

poleg farne cerkve v Kranju

po Vaših zaželenih cenah!

Gorenjci nosijo TIVAR-jeve obleke, ker so dobre in poceni

TIVAR OBLEKE

Skerbec Matija.

Šenčurski dogodki

(Dalje)

V belgrajske zapore!

V ljubljanskih policijskih zaporih je postalo že dolgočasno. Policijska preiskava je bila že davno končana. Vsi smo pričakovali, da nas izpuste na svobodo, ali pa izroče sodišču. „Če pridemo v sodne zapore, bomo kmalu na svobodi, ker sodnija je neodvisna in se bo tam kmalu izkazala naša nedolžnost, pa gremo domov!“ Tako smo modrovali in upali! Kako malo smo takrat še poznali naše razmere! Na to, da bi kdo moral v Belgrad v ječo, niti mislil nikdo ni!

Dne 7. junija sem izvedel, da se je vršila v kranjskem župnišču preiskava. To me je preseñetilo! Kaj vendar neki iščejo! Pobrali so nekaj privatnih pisem, spisano pridigo iz l. 1914, in nekaj avstrijskih patronov, ki so jih našli v nekem predalu. Ko sem l. 1909, odhajal od vojakov, sem si vzel vzel za spomin par magacinov patronov. Iz tega so potem izšle gorostasne govore, da so našli v kranjskem župnišču cele zaloge orožja in municije!

De 9. julija popoldan ob 6. stopi v „Zeleni Vatikan“ prijazen nadstražnik s črno brado. Bil je nekam svečano resen, da se mi je takoj zdelo, da ima nekaj posebnega na srcu. Pa pravi:

„Gospodje Skerbec, Hostnik, Godina in Platiša naj vzamejo vse svoje reči in se pripravijo na odhod!“

Kaj bo? Prvi trenutek sem mislil, da nas izpuste domov! Ko pa pogledam stražnika, ki tako resno otožno gleda, kako spravljamo svojo prtljago skupaj, pa mi pride na misel: To nič dobrega ne kaže!

Ko pridemo v pritličje, dobimo tam že Brodarja Štrcina, Umnika in Vombergarja. Jerneja Vombergarja sem takrat prvič videl in spoznal.

„Kaj bo?“ se sprašujemo! Noben nič ne ve.

Kmalu nato prično prihajati v sprejemno sobo detektivni, oblečeni za pot z ročnimi torbicami. Končno pride še nadzornik Zajdela in pravi:

„Gospodje, gremo v Belgrad!“

V Glavnjačo! To je bila kratka in zelo neprijetna misel nas vseh. Kdo še ni slišal po časopisih tega imena? Zajdela je bil takrat že v Belgradu. To imo je znano po vsem svetu!

Prvi trenutek sem osupnil, ko sem slišal nadzornika Zajdela, kam nas pelje! Toda razne življenske izkušnje so me naučile, da me ne spravi kaka nesreča tako brž iz ravnovesja. No na par tovariše pa je ta vest vplivala naravnost porazno! Eden stopi k meni in ves razburjen pravi: „Matija, nikdar več nas ne bo nazaj!“

„Beži beži“, pravim, „kar korajžo, tako hudo pa že ne bo!“

Med tem časom se je po vseh policijskih zaporih razneslo, da nas bodo odpeljali v Belgrad. Vsa zamrežena okna so bila polna naših ljudi, ki so demonstrirali, da je kar odmevalo po dvorišču!

„Živijo! Živijo Slovenija! Živijo dr. Korošec! Dol z nasiljem!“ je odmevalo po dvorišču! Med takimi vzkliki je odpeljal „Zeleni Henrik“ nas osmoricco največjih „zločincev“ skozi vrata na ulico in nato na kolodvor.

Na kolodvoru vse zastraženo! Polno detektivov, žandarmerije in policije! Na posebnem tiru je stal dolg voz, pripravljen za nas, na vozu vsa okna zastrta. Vsak izmed nas je dobil svoj kupé, popolnoma ločen od drugih, vsak pa tudi poleg sebe detektiva, le moja malenkost je dobila kar dva za stražo! Kakor največje zločince so nas gnali v Belgrad! Sreča za nas, da je bila ljubljanska policija precej kulantna, ker sicer bi nas vlekli v Belgrad vse vklanjene na verigah, kar je delala v podobnih slučajih drugod policija! Sreča tudi za nas, da je bil poveljnik našega spremstva policijski nadzornik Zajdela, ki nam je šel zelo na roko, kolikor je pač smel in mogel, ker je bil tudi on pod strogo kontrolo „prevnetih organov“.

Ob 8. uri zvečer se odpeljemo z brzovlakom proti Belgradu. V Zagrebu nas priklapijo osebnemu vlaku, ki je prišel v Belgrad takrat okrog pol ene popoldan.

Težka mora je legla na nas. Enakomerno je drdral vlak med zrelimi žitnimi polji po neizmernih slavonkih in sremskih njivah. Kaj nas čaka v Belgradu? Nadzornik Zajdela je nosil velikanski akt, zapisnike o naših zločinih! Pa je znal tako lepo vsakega posameznika tolažiti: „Saj ne bo nič hudega, saj vas kmalu izpuste iz Belgrada domov...“

Fantovski kres bo zagorel na Sv. Joštu

Komaj je preteklo 12 mesecev, odkar je bilo slovenskemu narodu spet dovoljeno, da sme samostojno politično in po svojem verskem prepričanju misliti in svoje misli tudi drugim na glas povedati. Dolga leta in mračni dnevi prisilne molčečnosti so nas močno povezali med seboj in iz očetovskih besed, s katerimi je gradil naš katoliški cerkveni nazor veroučitelj v šoli.

Leta preganjanja in zatiranja so bila leta rasti, gorenja in oblikovanja otroške vere v fantovski ponos in nezlomljivi pogum vztrajati in zmagati s svojimi katol. načeli, čeprav z žrtvijo svojega življenja.

Spence, ki so nasilno zaprle ognjišča naše katol. slov. prosvete, so danes zdrobljene, nad našimi prosvetnimi domovi in tabori zopet vihra prapor zmage in svobode. Množice narodnih noš, kolesarjev in radostnih pešcev se zbirajo po širni slovenski domovini in manifestirajo tako na verskih kot prosvetnih taborih in zborovanjih za popolno zmago križa in kraljestva Kristusovega.

Na tem pohodu katoliške prosvete, zgrajene na temelju Kristusove svobode, pravice in ljubezni, stopamo fantje v sprednjih vrstah. Mi hočemo biti varnostna straža in napadalni oddelek vsega krščanskega osvajalnega pohoda. Prvi, ki prisluhnemo Cerkev, našemu vrhov-

nemu poveljniku, in mu sledimo, smo in hočemo biti fantje! Zato se šolamo na naših sestankih, zato se zbiramo pri obhajilni mizi k prijateljskim sestankom z našim Kraljem in Vodnikom: Kristusom. To so naše orožne vaje. Potrebni so pa od časa, kakor pri vojaki, tako tudi pri nas manevri: potrebno je, da se čim večkrat zberemo na skupen tabor, da tu premerimo svojo moč in disciplino. Na notranji moči vere, ljubezni in poštenosti, ter na privzgojeni disciplini se gradi naš boj; in naš fantovski ponos, da smo Kristusovi borci, nas bo držal v vztrajnosti — do končne zmage, ki je zmaga Kristusovega kraljestva nad kraljestvom satanovim. — Sedaj vemo, zakaj so nam potrebni močni fantovski tabori: tu mora zagoreti plamen naše vzgoje in našega prepričanja v zmagoslaven krik: **Mi smo pripravljeni**, naše vrste so strnjene in disciplinirane, ne bojimo se boja. Naš beli prapor ne bo klonil, pa naj ga obkolijo rdeči in modri in naj se njima pridruži zoper nas še rumeni prapor framažonstva — ne bomo klonili: pripravljeni smo tudi na zahrbitne napade. Fantje, raztreseni po širni Gorenjski! V nedeljo (2. avg.) bomo na Sv. Joštu zaneli kres naše fantovske korajže in volje. V soboto bo zagorela grmada na Sv. Joštu: to bodi vabilo nam vsem, da pohitimo in v nedeljo (3. avg.) slabega vremena bo fantovski tabor prihodnjega nedeljo 9. avg!) zanečimo ogenj tudi v naših fantovskih srečih za zmago naše pravice in svobode.

Tedenske novice

KRANJ

Društvo jugosl. obrtnikov se obrača tudi letos na vse prijatelje obrtnikov z opozorilom, da bo dne 9. avgusta priredilo svojo letno vrtno veselico. Ker v čirčiskem gozdu prireditve ni mogoča, se bo vršila na vrtu tovarne „Standard“ v Polakovih pristavi, ki je zelo priključen prostor. Kot običajno, so obrtniške veselice vedno na visoki domačnosti in družabnosti. Za zabavo in na ples bo posebna godba.

Ker je priobitek namenjen za humanitarne namene so vsi prijatelji vljudno vabilni.

ODBOR

Fantovsko okrožje se tem potom zahvaljuje vsem tistim, ki so darovali za kritje stroškov tabora pri Sv. Joštu. Pri nabiranju prispevkov so vsi pokazali mnogo razumevanja. Bog plačaj!

Na tabor pri Sv. Joštu so vabljeni vsi fantje iz Kranja kakor tudi iz vasi Primskovo, Čirčice, Rupa, Klanc-Hluj in Stružev, to je iz vse kranjske župnije. Po mogočnosti se udeležite tudi kresovanja na predvečer.

Osebe, ki imajo opraviti v vojaških in trošarinskih zadevah se opozarjajo, da se nahajajo tozadevna pisarna v starem rotovžu — Majstrov trg in sicer v prostorih, katere je imela popreje v najemu žandarmerija.

Prosvetno društvo v Kranju vabi vse člane, da se po možnosti udeležijo izleta, ki bo v nedeljo dne 9. avgusta. Izlet odpade le, če ne bi bilo v nedeljo dne 2. avgusta na Sv. Joštu fantovskega tabora in bi se tabor vršil ta dan. Društvo je sklenilo, da bi šli k Sv. Križu nad Jesenice. Spored bi bil sledeči: iz Kranja gremo z drugim turistom t. j. okrog sedme ure zjutraj, ob 10 bi bila pri Sv. Križu sv. maša, ki bi jo daroval dr. Simončič. Vrnili se bomo ali z rednim večernim vlakom ali pa z turistom. Prijaviti se je treba pri tajniku v upravi „Gorenjca“ do 6. avgusta. Isto tako opozarjamo člane že sedaj, da je udeležba na prosvetnem taboru na Jesenicah, ki se vrši dne 30. avgusta obvezna. Pozivamo vse tiste, ki imajo narodne noše, da gredo na tabor v njih. Prijaviti se je treba pri tajniku v upravi „Gorenjca“ najkasneje do 26. avgusta. Agitirajte za čim večjo udeležbo. Pripeljite tudi svoje prijatelje!

30 letnico obstoja svoje trgovine obhaja s prvim avgustom trgovec z zlatino g. Rus.

Himen. V sredo popoldan sta se v tukajšnji cerkvi poročila g. dr. Jan Staček, direktor tovarne sladkorja v Zagrebu z gospodično Sandor Jurico. Srečno!

Promenadni koncert bo v nedeljo dopoldne na glavnem trgu. Igrala bo namreč godba kranjskega glasbenega društva kot začetek velike vrtno veselice, ki jo bodo priredili istega dne na Laborah vojni invalidi iz Kranja. Čisti dobiček te prireditve je namenjen invalidom, vojnim vdovam in sirotam, najpotrebnejšim med nami, zato so vojni invalidi res upravičeni, da računajo na moralno in gmotno podporo vse javnosti. Zato naj v nedeljo nihče ne opusti obiskati njihove veselice, kjer se bo gotovo prav dobro počutil.

v gozdu v Brezjah v bližini posestva konjederca Sporna našli v gozdu odrtega vola z odsekanimi nogami. Veber je namreč vola privezal k smreki in ga pobil s sekuro, ki jo je ukradel pri Spornu, kjer je pred leti služil.

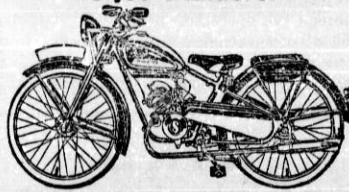
Vebera so izročili sodišču, denar pa, ki so ga našli pri njem t. j. 333 Din vrnili lastniku ukradenega vola Josipu Vrečku. Kranjskim orožnikom gre vsako priznanje v tej zadevi, saj so tatu res hitro izsledili in izročili sodišču.

Krojači - vojni invalidi, člani Udruženja vojnih invalidov se opozarjajo, da je udruženje prejelo obvestilo glede šivalnih strojev, ki se bodo podelili siromašnim članom - krojačem. Vse točne informacije daje krajevni odbor v Kranju.

Obenem se obveščajo vsi člani, da je bila v ponedeljek pokopana na tukajšnjem pokopališču članica udruženja vojna vdova ga. Jakše Marija. Bila je vzorna krščanska mati. N. v. m. p!

Tekmovanje vajencev na razstavi. Na jesenski razstavi bo poseben oddelek za izdelke vajencev vseh strok. Mojstri se naprošajo, da dovolijo učenec, posebno se onim, ki bodo kmalu prosti, da lahko napravijo poljubne izdelke. Vajenci naj pa pokažejo javnosti svoje zmožnosti. Če bi bil kdo v zadregi, kaj naj naredi, dobij navodila pri Združenju, oz. Razstavnemu odboru. Res lepo in pravilno izvršena dela bodo nagrajena. Prijaviti se je pisarni Združenja.

Prispela nova pošiljka motorjev Wanderer

Sedaj samo Din 5.500
Ivan Savnik — Kranj

PREDDVOR

Smrt. V 93. letu starosti, z Bogom spravljena, je umrla vdova po generalu, Leonia Günzl roj. Fuchs. Pokopali so jo v nedeljo popoldne. N. v. m. p!

Zegnanje. Na goro sv. Jakoba, kjer se je vršilo običajno žegnanje, je lepo vreme privabilo toliko ljudstva iz bližnje in daljne okolice kakor malokdaj.

Pesem Gorenjskih puntarjev je tu vzbudila živahno zanimanje tako, da je „Gorenjca“ zadnjo nedeljo hitro zmanjkalo.

ŠMARTIN PRI KRANJU

Prosvetno društvo poziva vse fante da se udeležijo tabora pri Sv. Joštu. Zbera naj se pred domom in skupno odidejo na tabor. Priporočamo fantom, naj se udeležijo tudi kresovanja na predvečer tabora.

NA GORENJSKEM!

največja izbira otroških globokih in sportnih vozilov
Sportni: D 185.-, 225.-, 350.-, 550.-
Globoki: D 395.-, 450.-, 500.-, 750.-
Najnovjši, avto oblika: Din 750.-, 850.-, 1.175.-

IVAN SAVNIK - KRANJ

PODBREZJE

Nova sv. maša. Po treh letih smo se Podbrežani zopet pripravili na novo mašo. Vse Podbrezje se je odelo v praznično obleko, preko trideset mlajev so fantje postavili, na stotine lepih vencev je bilo razporejenih v župni cerkvi in na številnih slavolikih. Gospod Klavdij Okorn je pristopil privikrat k oltarju. Že ob prihodu v župnijo 12. julija so mu Podbrežani priredili prisrčen sprejem. Na postaji v Podnartu so ga sprejeli z vozovi, na konjih in s cvetjem. V slovesnem sprevodu so ga potem spremlili v župno cerkev. Dan nove maše 19. julij je bil zares lep dan. Cerkev je bila polna ljudi, ki so prihitali od blizu in daleč, da bi bili deležni novomašniškega blagoslova. Vsi so bili polni veselja, saj je bil zopet eden izmed njih poklican, da privikrat daruje daritev Bogu Očetu. Slavnostni govornik duh, svetnik g. Anton Vovk, župnik iz Tržiča, je naglasil, kako duhovniki prinašajo med naše ljudstvo mir, pravi srčni mir, ki ga svet zaman išče in ga tudi dati ne more, ker ta mir prihaja le iz nebes po rokah duhovnikovih. Po slovesni sv. maši je g. novomašnik v krogu svatov na svojem domu v Dolenji vasi pri Katrušneku praznoval svoj veliki in veseli dan. G. novomašnik, veliko uspehov Ti želimo na Tvoji novi poti, na kateri boš posredoval ljudem duhovnih dobrot in vrednot, ki jih boš dvigal od nebes.

Prva največja urarska in zlatarska trgovina na Gorenjskem Vam nudi strokovno preiskušene ure, zlatnino, srebrnino, jedilni pribor, očala in ostalo optiko po najnižjih cenah. Za vsako kupljeno uro garantiram 5 let. Popravila urarska in zlatarska se edino tu strokovno popravijo pod garancijo.

Oglejte si krasno izložbo!

Kupujem staro zlato in srebro.

Ivan Levičnik, - urar

K R A N J — J E S E N I C E

Obisk na grobu. Naslednjo na Jakobovo nedeljo pa smo se z žalostjo spominjali rojaka pokojnega g. Filipa Štularja, katerega so nam pred letom dni ugrabili savski valovi. To nedeljo nas je obiskalo 850 romarjev iz Zagorja. Prišli so s posebnim vlakom na božjo pot k Mariji Pomagaj na Brezje, nato še v Ljubno in od tam v Podbrezje na grob zagorskega kaplana g. Filipa. Podbrežani smo videli, da Zagorjani še niso pozabili dobrega gospoda, pričeli smo se, kako radi so ga imeli. Na grob so mu prinesli bakelj, vence in cvetja. Tudi rudarsko svetilko so mu prižgali. V nabito polni cerkvi je ob enajstih govoril v spomin rajnemu g. zagorski župnik g. Franc Merkuš.

Hvaležnost do rajnega gospoda jih je prignala na prerani grob. Po sv. maši je vse lepo pozdravil na pokopališču pred spomenikom domači g. župnik duh. svetnik Venceslav Vondrašek. Ko se je spominjal priljubljenega g. Filipa, so spet vsem zaigrale solze v oči. Peveci so še zapeli par pretresljivih žalostink. Popoldne po petih litanijah smo se še enkrat zbrali na grobu in molili za pokoj njegove duše. Nato so se Zagorjani poslovili in ob petih jih je odpeljal vlak. Spomin na rajnega g. Filipa nam je še vedno drag. Marsikdo se ustavi ob njegovem grobu, kjer počiva s svojima dvema stricema, ki sta bila tudi duhovnika, v skupnem grobu.

SMLEDNIK

Vse fante, ki čutijo katoliško in so v vrstah prosvete, vabi fantovsko okrožje na tabor pri Sv. Joštu.

Ne zamudite!

Vsi, ki ste rojeni leta: 1857, 1862, 1867, 1872, 1877, 1882, 1887, 1892, 1897, 1902, 1907, 1912, 1917, 1922, 1927, pristopite v KARITAS takoj! Pozneje bo za Vas zavarovanje dražje!

Zastopnik za Kranj: GRMEK, Cesta na Golnik 10.

TRŽIC

23. t. m. so v tržiški okolici orožniki aretirali več oseb. Nekateri hočejo to izrabljati politično in bi iz tega radi napravili nekeke „šenčurske dogodke“. Slišale so se tudi grožnje za slučaj, če se povrne kedaj zopet JNS na oblast. K celi stvari pripominjamo samo to, da se je ravno pri tem pokazalo, kakšna svoboda je danes in kakšna je bila pod JNS režimom. Sedaj so varnostni organi in politična oblast brez političnih priganjavev okrenili vse samo po zakonu, katerega so napravili ljudje od JNS, s to razliko, da so bili osumljenci po zaslišanju izpuščeni na svobodo, medtem ko so prej pustili ljudi, ki so bili osumljeni malenkostnih dejanj po cele mesece v preiskovalnih zaporih, mnogokrat v resnici pa nedolžnem, ne oziraje se na njihove svojce oziroma njihove družine. Nekateri žrtve komunizma so dobile v takratnih časih po več let ječe in se nahajajo še danes v zaporih. Čudno se nam zdi, da nasprotni krogi ne rečejo, da so tudi teh žrtev krivi „klerikanci“.

Tihotapeci se še niso zmodrili. Zdi se, da pomladna nesreča nad Lomom in med Jezerskim ni nič zalegla. Pretekli teden so obmejne oblasti pri sv. Ani prijele dva tihotapca, ki sta s seboj nosila 15 kg saharina. Sledila bo kačen in občutna globa. Doma sta od golniške strani.

Kurji tat. Isti dan, ko so prijeli tihotapca pri sv. Ani, so orožniki doživeli nekaj podobnega. Ob cesti proti kolodvoru vzdolž predelnice so zagledali človeka, ki je nosil s seboj dve vreči. V njih je bilo polno kokoši. Jasno je bilo, da jih je ukradel. Hotel jih je Tržičanom, ki jih radi jedo — kakor je znano — prodati in p. i. tem kaj zaslužiti. Ustrašil pa se je orožnikov, popustil vreči, ušel proti Bistrici in jo neopažen prekorajčil.

Tržiška godba je v nedeljo priredila za Virjem svoj koncert, ki je bil združen z zabavo. Nabralo se je občinstva, ki je poslušalo godbo in petje, poskušalo srečo s srečolovom, uživalo ob šaljivi pošti, streljanju Tarzana s su-

V soboto pri Sv. Joštu kresovanje in litanije ob 9. uri zvečer, v nedeljo sv. maša in po sv. maši tabor gorenjskih fantov.

Vsi fantje na tabor!

Lepe poročne prsane, krasna darila za vse prilike dobite le v prvi zlatarski delavnici na Gorenjskem. Vsa popravila zlatnine, ur in ocal izvršim točno, strokovno in s primerno garancijo.
Nakup starega zlata, srebra in denarja po največji dnevni ceni.

B. Rangus
zlatar in sodni cenilec
v KRANJU

V zalogi imam veliko izbiro vsakovrstnih ur, zlatnine, srebrnine, jedilnega orodja, očal, toplotmerov, barometrov itd. Prepričajte se pred nakupom o ceni in kvaliteti. Kupujem vse starinske predmete; ure, slike, okraske, stvari za narodne noše itd.

Prodajamo za časa obrtno-industrijske razstave v Škofji Loki vse blago po globoko znižanih cenah. - Modna trgovina Anton Savnik.

lico; sploh je bilo veselja kot že dolgo ne v Trzinu.

Napaden je bil ta večer, ko se je vračal proti domu, preglednik finančne kontrole g. Suštar. Sel je po stopnicah proti Svečniku. Nenadoma prileti politerska steklenica, kozarec, nato še dve skali. K sreči napadalci, ki so bili skriti v temi, priljubljenega gospoda niso zadeli. Nasilneži niso bili s Trziča, ampak s Pristave in Kvorja.

Umrli je vrli mož g. Gustav Pitterle, disponent tržiške predilnice. Svoji družini je bil skrbni oče, svoje otroke je vzgajal katoliško brez ozira na to, kaj bodo ljudje rekli. Rad je pomagal pri cerkvenem in društvenem orkestru. Z velikim naporom se je udeleževal še slavnosti ob stoletnici tržiške farne cerkve, nato se je zatekel v ljubljanski Slajmarjev dom, kjer je podlegel. Pokopali so ga v sredo v Ljubljani. Spoštovani družini naše iskreno sožalje; usmiljeni Bog pa naj poplača njegovo dušo.

SPORT

Streliška družina v Trzinu priredi vsakoletno nagradno streljanje prihodnje nedelje dne 2. avgusta t. l. in to od 8. do 17. ure. Družina ima pripravljenih obilo nagrad za dobre strelce. Vabim tem potom vse članstvo kranjske družine, da se tekmovala v Trzinu sigurno udeležijo, ker se bo tekmovalo med drugim tudi za srebrni prehodni pokal, ki ga točasno brani naša družina. Zveze z vlakom kakor tudi z avtom so ugodne in upam, da nam dobrega razpoloženja tudi ne bo manjkalo, zato bodo že skrbeli vrli tržiški strelci in meščani.

Tajnik.

No. 2563.

Razpis

„Predsedstvo občine Primskovo pri Kranju razpisuje oddanje zidarskih in tesarskih del pri mostu Primskovo-Rupa. Ponudbe je vložiti najkasneje do 6. ure zvečer in sicer na dan 5. avgusta 1936.

Načrti so na vpogled interesentom vsak dan ob uradnih urah v občinski pisarni na Primskovem.“

Obrtno - gospodarska razstava

Vsi interesenti se obveščajo, da se rok za prijavo udeležbe podaljša do 10. avgusta, ker marsikateri še ni obveščen. Po tem roku pa si razstveni odbor pridržuje vse pravice o razdelitvi prostorov ter se bo naknadno došlo prijave upoštevalo le v toliko, kolikor bo prostora na razpolago. Vabijo se posebno še oni, iz takih posebnih strok, o katerih javnost malo ve ali sploh nič ne ve. Čas je primeren in bi tudi sadjarski oddelek na razstavi dosegel uspeh.

Naprošajo se vsi oni, ki imajo kako starinsko posebnost, da to javijo razstavnemu odboru. Upamo, da nam bo javnost in pa lastniki takih zanimivosti šli blagohotno na roko. Prijave in vsa pojasnila se dobe vsak dan v pisarni za hotelom „Jelen“ (prej pisarna Zabet) od 9 — 11 in od 3 — 5 ure.

RAZSTAVNI ODBOR

Kmetijsko

Na banovinski kmetijski šoli na Grmu pri Novem mestu se prične novo šolsko leto 15. septembra 1936. Sprejme se 30 učencev.

Vsi učenci stanujejo v zavodu (internatu), kjer imajo vso oskrbo. Sprejmejo se pridni, dovolj nadarjeni sinovi kmečkih staršev, ki bodo ostali po končanem šolanju na kmetiji.

Lastnoročno pisane prošnje, kolkovane z Din 5.— je poslati ravnateljstvu banovinske kmetijske šole na Grmu pri Novem mestu najpozneje do 15. avgusta 1936.

Prošnja je priložiti: krstni list, domovnico, zadnje šolsko spričevalo, spričevalo o pravdnosti pri onih prošnicah, ki ne stopijo v zavod neposredno iz kake druge šole, izjavo staršev o odnosu varuha (Kolek 2.— Din), s katero se zavežejo plačati stroške šolanja, ki reflektirajo na banovinsko ali kako drugo

štipendijo iz javnih sredstev, da bo njih sin ali varovanec ostal pozneje na domači kmetiji, v nasprotnem slučaju pa da povrnejo zavodu sprejeto podporo iz javnih sredstev. Navesti je tudi točen naslov in zadajo pošto.

Starost najmanj 16 let in z dobrim uspehom dovršena osnovna šola.

Oskrbljena znaša od Din 25.— do 300.— Din po premoženjskih razmerah prošilca in se plačuje mesečno naprej.

Prošilci za banovinsko znižano mesto morajo priložiti davčno ali občinsko potrdilo o velikosti posestva in višini davkov z navedbo družinskih in gospodarskih razmer. Taki prošilci naj zaprosijo podporo še pristojni sreski kmetijski odbor ter naj predložijo prošnji za sprejem v kmetijsko šolo izkazilo o višini prispevka kmetijskega odbora.

Pri vstopu v šolo napravijo učenci kratek sprejemni izpit iz slovenščine in računstva, katerega so oproščeni učenci — absolventi dveh ali več razredov meščanske šole ali kake nižje srednje šole. Hkratu se preišče njih zdravstveno stanje po šolskem zdravniku.

VINO

pristno, po konkurenčni ceni, dobite pri Centralni vinarni v Ljubljani Frankopanska ul. 11.

MALI OGLASI

Za vsako besedo v malih oglasih se plača 0-50 D. Najmanjši znesek je 6 Din

Otomane, divane, modroce in vsa v to stroko spadajoča dela vam nudi najceneje ter se priporoča Viktor Tonejc tapetnik, v hiši g. Kocbeka.

Sprejem vajenca v brivsko obrt, nastop takoj. Naslov v upravi.

Kupim železno dobro ohranjeno vrtno klop - Hlebs R. Kranj.

Važno! Modroce! Otomane, spalne divane itd. izvršuje solidno in po nizki ceni Bernard Maks, tapetnik, poleg Stare pošte, Kranj.

Trgovina galanterijskega in konfekcijskega blaga, dobro vpeljana, na prometnem kraju, se pod ugodnimi pogoji odda. Cenjene ponudbe na upravo lista pod „Trgovina“.

Samo nekaj časa!

Vsak, ki se v mojem ateljeju fotografira in naroči 6 razglednic dobi 1 ogledalce s svojo sliko in kabinetno sliko brezplačno.

Fotograf JUG - Kranj

(sedaj nasproti trgovine Savnik)

4 legitimacije samo Din 25.—, amaterske kopije komad Din 1.—.

Športne obleke

vseh velikosti v modernih barvah, kakor tudi blago za obleke, klobuke, srajce itd.

priporoča

A. Jazbec, Kranj

**BARVE
LAKI
OLJA**

MERKUR P. MAJDIČ, KRANJ

Ob 30 - letnici

mojega strokovnega udejstvovanja me veže prijetna dolžnost, da se vsem svojim cenjenim odjemalcem najtopleje zahvalim za izkazano mi zaupanje ter prosim, da mi isto še v nadalje blagovolijo nakloniti. Obenem pa vabim tudi nove odjemalce zagotavljajoč jih solidne postrežbe.

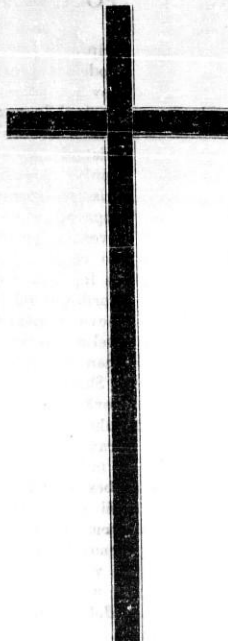
Z odličnim spoštovanjem

Rudolf Rus

urar in trgovec z urami, zlatnino, srebrnino in optičnimi predmeti.

V Kranju, dne 1. avgusta 1936.

V neizmerni žalosti javljamo tužno vest vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je naša ljubljena mama, stara mama, gospa

MARIJA RAKOVČ roj. MOČNIK

vdova po trgovcu z usnjem

dne 30. julija previdena s sv. zakramenti mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb nepozabne pokojnice bo v soboto, dne 1. avgusta 1936. ob pol šestih popoldan iz hiše žalosti na tukajšnje pokopališče.

Blago pokojnico priporočamo v molitev!

KRANJ, dne 30. julija 1936.

Žalujoča rodbina Rakovč.